

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: V. V., narozen X,
bytem X,
zastoupený advokátkou Mgr. Bc. Klárou Luhanovou,
sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 16. 4. 2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 16. 4. 2020 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 6. 12. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 146 Kč ve lhůtě jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Bc. Kláry Luhanové, advokátky se sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, Plzeň.

Odůvodnění:

1. Žalovaná odňala žalobci invalidní důchod. Na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město totiž dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti u žalobce činí 25 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž tvrdil neúplnost skutkových zjištění žalované. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu IX (Postižení srdce a oběhové soustavy), oddíl A (Postižení srdeční), položku 1b (Chronické srdeční selhání s lehkým poklesem výkonnosti) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 20–40 %. Ostatní komplikace dosáhly menší posudkové i klinické závažnosti. Posudkový lékař zvolil na základě doložených lékařských zpráv vzhledem k charakteru zdravotního postižení žalobce 25 % jako střední hodnotu výše uvedeného rozmezí.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítl nesprávná a nedostatečná skutková zjištění. Žalovaná vycházela z nepodloženého závěru o systolické dysfunkci žalobce, trvalé medikaci analgetiky a administrativním charakteru žalobcova bývalého zaměstnání. Zároveň však žalovaná nezohlednila středně těžkou diastolickou dysfunkci žalobce a hodnoty zátěžového EKG. Dále žalobce namítal vady řízení. Žalovaná do napadeného rozhodnutí nezahrnula žalobcovu zprávu z psychiatrie, ačkoli ji doručil ještě před vyhotovením podkladového lékařského posudku. Dále žalobce namítal vady rozhodnutí. Žalovaná zvolila míru poklesu žalobcovy pracovní schopnosti na 25 %. Srozumitelně však neobjasnila, v čem se žalobcův stav zlepšil oproti roku 2016, kdy byl shledán invalidním v prvním stupni s mírou poklesu 40 %.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na závěry vlastního námitkového a posudkového řízení. V napadeném rozhodnutí vycházela z dostatečně a objektivně zjištěného skutkového stavu. Podkladový posudek splnil požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a vypořádal se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně jednoznačného vymezení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Poněvadž žalobce rozporoval medicínské posouzení věci, žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 40 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola IX, oddíl A, položka 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. stejně jako žalovaná, ovšem na horní taxaci činící právě 40 %. Horní taxaci posudková komise zvolila i s ohledem na povolání žalobce. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobce posudková komise určila původní datum vzniku invalidity, tedy 24. 11. 2016.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen fyzicky těžké práce spočívající v manipulaci s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze či práce v nepříznivých klimatických podmínkách. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli. Jednání posudkové komise byl žalobce přítomen.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 40 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí odnímajícímu žalobci invalidní důchod.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita prvního stupně žalobce vznikla 24. 11. 2016. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobce** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)
15. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám advokátky Mgr. Bc. Kláry Luhanové náhradu nákladů řízení za dva úkony právní služby po 1 000 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a podání žaloby [§ 7 bod 3., § 9 odst. 2 a § 11

odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu], dva režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). To vše spolu s daní z přidané hodnoty ve výši, tj. 546 Kč, tedy celkem 3 146 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 26. října 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.